

සිංහ ගියෙන් පිළිබඳ වන කාන්තා ප්‍රතිමුර්තිය

ඒස්. ආර්. නදීකා කුමුදිනී සිංහබාහු

සහකාර කාලෝචිත දාන්ත්‍ය අධ්‍යක්ෂ අංශය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය
nadee19870312@gmail.com

හැඳින්වීම

“සිතක ඇතිවන ලදියාට එක් අතකට නැඹුරුව ගොරෝසු වී ගිය විට ද කළ පියා වූව මැරවීමට තරම් දැඟුණුය. ඒ ලදියාටම තව අතකට නැඹුරුව මට සිංහ වූ විට සිංහ වැනි කළා කෙතක් මැවීමට තරම් විසිනුරුය.” එකම ලදියාට යහපත් හා අයහපත් ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ විට සිදු වන්නා වූ වෙනස සිංහ කුපුර්ගේ මේ දෙමුහුණුවරින් පැහැදිලි වනු ඇතු. කාශ්‍යප රජු දුන් වූ සිතින් උමතු වී ජියා මරණයට පත් කිරීම ආනන්තරිය පාප කරමයක් ලෙස පිළිකළට ලක් කළ හැකි මුත් ආරක්ෂක ස්ථානයක අවශ්‍යතාව මත මෙන්ම සෞන්දර්ය පිය කළ කළාකාමියෙකු ලෙස කළාත්මක බවින් අනුන වූ ආලකමන්දාවක් වූ සිංහ නිර්මාණය කිරීම එතිහාසික කළා කෙතකට එත් කළ වටිනා වූ දායාදයකි.

සිය පියාණන් සාකන්‍ය කිරීමෙන් අනතුරුව ඇති වූ මානසික අසහනයක් මලඹුවන්ගේ හාරත ගමනත් කාශ්‍යප රජතමාට සිංහ බලකොටුව නිර්මාණය කිරීමට උපස්ථිතක වූ සාධක බව මහාවංසය සඳහන් කරයි.

“කන්වා රාජසරං තන්ට් - දස්සනෙයාන් මෙනාරම්
දුනියාලක මන්දීව - කුවෙරාව තනිං වසි”

(මහාවංසය, 1959, 39-15)

මෙසේ වංසකථාවේ ගාලා කීපයකින්ම කාශ්‍යප රජුගේ සිංහ නිර්මාණය විස්තර කෙරේ. නීස්සේෂ්නී ගෙහානි සිහාකාරෙන කාරෙදී.... ආදි වශයෙන් මහාවංස කත්තුමන් දක්වන පරිදි සිංහයෙකුගේ

ආකාරයෙන් ‘හිණිගෙවල්’ කර වූ නිසා එම ස්ථානය සිංහ ලෙස හැඳින් වූ බව තියයි. මෙම ආලකමන්දාවහි අංගයන් අතරින් සිංහ කැටපත් ප්‍රවාරට ලැබෙන්නේ විශේෂ වූ ස්ථානයකි. මෙලෙස කාශ්‍යපාගමනයන් සම්ග ඉදි වූ ගොඩනැගිලි සම්බාධ අතරට ගැනෙන කැටපත් ප්‍රවාර තත්කාලීන ගෘහ නිර්මාණ දිල්පයේ දක්නට ලැබෙන ප්‍රාකාර විශේෂයකි. එම කැටපත් ප්‍රවාරහි කාවෙශාලික යෝජිවලින් සිංහයට පැමිණී තොයෙක් තරාතිරමිවල ජනයා ස්වකීය සිතුම් පැතුම් සටහන් කරනු ලැබේ. එවායෙහි අන්තර්ගතය තුළ කාවා වින්තනය හා දාෂ්ඨීය මෙන්ම ඔවුන්ගේ ජීවන අත්දෑනීම් ද විද්‍යාමාන විම නිතැතින්ම සිදු විය. මෙම සිංහ ගී සම්බාධයේ අයය පළමු වරට අවධාරණය කළේ ලක්දිව ප්‍රථම පුරා විද්‍යා කොමසාරස් බුරය දරු H.C.P. බෙල් මහතා විසිනි. 1894 වර්ෂයේ සිට සිංහයෙහි කැණීම් හා ගෛවෙෂණ කටයුතුවල නිරත වූ බෙල් මහතා එම ස්මාරක සංරක්ෂණය කළ අතරම සිංහ කුරුටු ගී පිළිබඳ ගාස්ත්‍රී අරප නිරුපණයන් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ද ප්‍රමුඛව කටයුතු කරනු ලැබේයි. ඒ යටතේ පුරාතන සිංහල අක්ෂර රුප මාලාවේ වර්ධනය මෙන්ම එහි වාර්ග විද්‍යාත්මක අයය විශ්‍ය කිරීම කෙරෙහි බෙල් මහතා උනන්දු විය. සිංහ ගී සම්බන්ධව වැදගත් සංයිස්ථානයක් වූයේ 1928 දී ලක්දිව ගිලාලේබන සහකාර තනතුර දරු සෙනරත් පරණවිතාන මහතා මෙම සිංහ ගී සම්බාධය කියවා ‘Sigiri Graffiti’ නමන් කාන්ච දෙකකින් යුතු කානියක් 1956 දී මුද්‍රණය කිරීමයි. ලක්දිව විද්‍යාමානව පවත්නා ඉපැරණීම කාවා

ගණයට ඇතුළත් සිගිරි ගියෙහි අර්ථ විවරණයෙහිලා පරණවිතාන මහතා අතින් සිදු වූ සේවය ගෞරවපුරුවකව සිහිපත් කිරීම වටි.

පර්යේෂණ ගැටලුව

දුරු කතර ගෙවා පැමිණි සිගිරි ලෝලින් සිගිරි පරිසරය තුළින් දුටු සුන්දරත්වය කවියට නැගු නමුදු, පාරිසරික සුන්දරත්වය පරයා යමින් තැලගතන්ගේ රුපැලිය මටසිලුව කවියට තිගන්නට ගත් උත්සහය සිගිරි ගි සමුව්වය පුරාවටම දැක ගත හැකිය. මෙම සන්දරහය තුළ සිගිරි ගිය තුළින් පිළිබඳ වන්නා වූ කාන්තා ප්‍රතිරුපය නිරමාණය වී ඇත්තේ සමකාලීන සමාජ ආකල්ප තුළින්ද යන්න විගුහ කිරීම කෙරෙහි මෙම පර්යේෂණයේ දී පුමුබන්වය දෙනු ලැබේණි.

කුමවේදය

සිගිරි ගියෙහි ප්‍රධාන විෂයය ලෙස සින්තම් ගත කාන්තා රුව පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමෙහිලා එත්තිහාසික කුම වේදය හෙවත් සාහිත්‍යය මූලාශ්‍ය අධ්‍යයනය කිරීම කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු විය. එහි දී පරණවිතාන මහතා විසින් රචිත 'Sigiri Graffiti' නම් කාන්තිය දක්වන්නේ මහත් වූ පිටිබලයකි. ඒ හැර 1905 දී නිකුත් වූ පුරාවිද්‍යා කොමසාරිස් බෙල් මහතාගේ වාර්ෂික පරිපාලන වාර්තාවෙහි ලියා ඇති "Inscriptions On Gallery Wall Sigirigala" නම් වූ ලිඛියෙහි අන්තර්ගතය වඩා වටින්නේය. කෙසේ වෙතත්, වත්මන් සමයෙහි පළමු කොට සිගිරියට යැමී හා ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසයට එහි ඇති වැදගත්කම අධ්‍යයනය කිරීමෙන්, එය විද්‍යා ලෝකයාගේ අවධානයට යොමු කිරීමෙන්, ගෞරවය හිමිවන්නේ මේජර ගෝඩිස්ට් ය. 'Eleven years in ceylon' නම් කාන්තියෙහි තමා 1831 හා 1833 දී සිගිරියට ගිය ගමන් විස්තර ඇතුළත් ඇති සටහන් තුළින් සිගිරියෙහි අතිත ස්වභාවය පිළිබඳව විත්ත රුපයන් මවයි. සිගිරියෙහි එත්තිහාසිකත්වය තහවුරු කිරීමෙහිලා මහවංසයෙහි උපයෝගීතාව ද වැදගත් ය. ඒ හැර පරණවිතානයන්ගේ සිගිරි ගි වියරණ, සිගිරි කුරුලු ගි, නන්දිසේන මුදියන්සේ මහතාගේ සිගිරි ගි පුරුම හා ද්විතීය හාගයෙන් ද ඇතුළු ද්විතීයික මූලාශ්‍ය ගණනාවක්ම මෙම පර්යේෂණයේ දී පරිසිලනය කෙරීණි.

අරමුණු

සිගිරි ගි රවනා කළ බොහෝ ක්වේපු තම නම් ගොත් නිලතල ද සටහන් කළහ. ඒ තුළින්, රාජකීයන්, උසස් තිලධාරීන් මෙන්ම සාමාන්‍ය ගැමීයන් වැනි විවිධ වූ සමාජ පන්තිවල පුද්ගලයන් ස්ත්‍රීන්වය අර්ථ දක්වා අයුරු හදුනා ගත හැකිය. ඒ ඒ පුද්ගලයගේ දාජ්‍රීය එකිනෙකට පරස්පර විරෝධ වූ බවක් මෙහිදී පෙනේ. සිගිරි ගිවලින් ගි තුන්සිය පනස් හතකට (357) ආසන්න ගණනක කඩවරුන්ගේ නම් සඳහන් වී තිබේ. එහෙත්, ගි තුන්සියකට (300) වඩා වැඩි ගණනක කඩවරුන් සිය නම් හෙළි කිරීමට අදහස් කර නැතු. මෙම ගියන් අතර එම කර්යයෙහි තිරත වූ ස්ත්‍රීන් ද සුළු සංඛ්‍යාවක් වූ බව මූලාශ්‍ය අධ්‍යයනයේ දී පැහැදිලි විය. කිත්ග බො (හිමි) අ (මුළු තිසා) හිමියම්බු (Sigiri Graffiti, 1956, 266,

163)

මහහෙත් හිමිය අඩු නාල් හිමිය බු (Sigiri Graffiti, 1956, 543,

163)

ඉහත රවනයන් සිගිරි ගි ලිපු ස්ත්‍රීන් සඳහා නිදසුන් කිපයකි. ස්ත්‍රීන් අතින් ලිපු ගිතයන් ගණනින් දහයකට (10) ආසන්න සුළු ප්‍රමාණයක් වුවටද ඒවායෙහි කාව්‍යාත්මක වින්නය සහංද්‍යා වෙත අඩුවක් තොමැතිව ලබා දුන් බවට කියිදු සැකයක් නැතු. ඒ අනුව, මෙකල කාන්තාව සතු අධ්‍යාපනික පරිසරය පිළිබඳ ඉශියක් ඒ තුළින් සපයයි. එබැවින් කාන්තාවන් කාව්‍ය රවනයෙහිලා දක්වා දැක්ෂාවනය හදුනා ගත හැකිය. තවද, ස්ත්‍රීන් විසින් 'ස්ත්‍රීන්වය' අර්ථ නිරුපණය කළ අයුරු ද මෙම ගිතයන්වලින් පැහැදිලි වීම වැදගත් කරුණකි.

මෙහිදී, පර්යේෂණ ගැටලුව ඔස්සේ කරුණු අධ්‍යයනය කිරීමේදී සිගිරි කුරුලු ගි, සිගිරි විනු වස්තු විෂය කොට රවනා වූ ගිතයන් මෙන්ම එම සියලු ගිතයන් රවනා කළ රවකයන්ගේ තරාතිරම අධ්‍යයනය කිරීම ද වැදගත් විය. සිගිරි ගි ලිපුවේ එහි තිබු විනු දැක ඒවායෙහි සිටි කඩුන්ගේ හාවයන්ගේන් කුලමත් වී තම සිනැගි ගිවලින් ලිපුන. විශේෂයෙන් ඒවායෙහි ගෘංගාර රසය පිළිබඳ වූ බව පෙනේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සැම කිවෙකුගේම උපකරණ සම්භාරයෙහි ප්‍රධාන අධ්‍යයන වූ 'ද්‍රපමා' සිගිරි ගි පුරාවටම යොදා ගෙන තිබේ. විශේෂයෙන්ම ස්ත්‍රී

ලාලිත්‍ය ප්‍රකාශනයේ දී උපමා රුපක හාවතා කර තිබේ.

සුන්දර ස්ත්‍රීයකගේ මූහුණ සඳට ද 'තිම්පතෙක්හි (සජ්) හයේ එක් වතා' (Sigiri Graffiti, 1956, 394), දත් මූත්‍රවලටද 'දසන් මුත්‍රපලවන්' (Sigiri Graffiti, 1956, 648) කෙසේ කළ ව්‍යුහාත්මක ද 'තොව් වරල් නිල් වලා සිහිල්' (Sigiri Graffiti, 1956, 331) සම කර තිබේ. තවද ලදුන්ගේ ඇහිබැම තිඡිපත්වලට, තොල් තාදළවලට (සිගිරි ඩී, 2000, 394) නොත් මිණ් පහන්වලට (සිගිරි ඩී, 2000, 50) උපමා කිරීම ගතානුගතිකත්වයෙන් අඩුය. මහතෙල් වතක සම්ග හදුන් රත්වන් ලිය

තිල්කටරෙල මලසේය

(Sigiri Graffiti, 1956, 354)

මෙය උපමා රුපක සඳහා වචාත් උවිත නිදර්ශනයකි. ඒ අනුව, සිගිරි ඩී තුළින් ස්ත්‍රීත්වයෙහි අලංකාරය, ලාලිත්‍ය ඕනෑමටත් වචා කියා පාමින් ඇය ස්වභාව සෞන්දරයේ දායාදයක් කිරීමට ගත් උත්සහය පැහැදිලි වනු ඇත. ඒ අනුව සිගිරි ඩියෙන් පිළිබඳ වන කාන්තාවගේ බාහිර අලංකාරය මෙන්ම ඇදුම් පැලදුම් ඇය අනුගමනය කළ සිරිත් විරිත් ආදිය අධ්‍යයනය කිරීම කෙරෙහි ද අවධානය යොමු විය. බොහෝ දෙනෙකුට සුන්දර වූ ලියන් තවත් සමහරෙකුට එතරම සුන්දර නොවිය. එසේම කාන්තාව ද ඇගේ වරිතය ද යහපත් මෙන්ම අයහපත් ලෙසින් සිගිරි කිවින් විග්‍රහ කරනු ලැබේණි. ඒ අනුව ස්ත්‍රීයකගේ සුන්දරත්වය ප්‍රකාශ කරමින්ම එම ලාලිත්‍ය තුළින් ජීවිත අවබෝධයක් ලබා දීමට ද සිගිරි කිවියා ගත් උත්සහය පරීක්ෂා කිරීම ද මෙම පර්යේෂණයෙහි ද සිදු විය. මේ අතර වචාත් වැදුගත් වූයේ, සිගිරි විතු තුළින් පිළිබඳ වන ස්ත්‍රීන්ගේ වරිතයන් සැකයට හාන්තය කරමින් හෝ ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි ලොල් වීමෙහි මාරක විපාක විස්තර කරමින් රැවිත හිතයන් ද සිගිරි ඩී අතරින් හමුවීමයි. එවැනි රවනයන් බිජි වීමට හේතු වූයේ විවිධ පුද්ගලයන් අතින් ඩී රවනයේ දී සමකාලීන සමාජ ආකල්පවල බලපැමද සිගිරි ඩී රවනයේ දී හේතු වී තිබෙන බවත් සිගිරි ඩී තුළින් මුර්තිමත් වන්නේ සමකාලීන ස්ත්‍රීයගේ ස්වභාවය බවත් මාගේ උපකල්පනය විය.

මන බැදීම මැණික් හෙළුවුවක් හිසෙහිලා ගන්නා වැන්නා

"(Sigiri Graffiti, 1956, 306)

ව්‍යාංගලරය තුළින් සිගිරි හිය ස්ත්‍රීයට කරන ලද තිගරැව ඉහතින් පැහැදිලි වනු ඇත. මෙහිලා සිහියට තැගෙනුයේ මාත්‍ය ප්‍රජාවෙහි පැවැත්මට උර දෙන්නා වූ ස්ත්‍රීය පශ්චාත් වෙදික යුගයෙහි එක්ව සයනයෙන් මරණය අත්වන බව කියමින් පවා නින්දාවට ලක් වූ අයුරුදු. එය මෙසේ සඳහන් කරයි.

දරුකනෂ වින්ත වෙවකලෘං - ස්පර්කං ධනවිනායා

යෙනාං මරණා කුයේත් - ස්ත්‍රී ප්‍රත්‍යාස්‍රාස්සී

(ප්‍රත්‍යාස්‍රාස්සා, 1997, 26, 09)

මෙබදු ආකල්පයන් සිගිරි ගිය තුළද තිරපැණය වූ බව මිට පෙර ඉහතින් දක්වන ලදී. එබැවින් මෙම ආකල්පයන්ගෙන් පිඩිත අවධියක් පැරණි ලක්දිව සමාජය තුළ ද තිබෙන්තට ඇතැයි යන උපකල්පනයට එළඹීමේදී සිගිරි ඩී තිදරුණ ලෙස හාවත් කළ හැකි බවයි. ඒ පිළිබඳවද අධ්‍යයනය කිරීම කෙරෙහිද මෙම පර්යේෂණයේ ද අවධානය යොමු කෙරේ.

උපකල්පනය

මෙම ප්‍රධාන අරමුණු ඔස්සේ අධ්‍යයනය කිරීමේදී විවිධ සමාජ පන්තින් නියෝජනය වන පරිදි සිගිරි ඩී රවනා වී ඇති එබැවින් තරාතිරම, පුද්ගල ආකල්ප මෙන්ම සමකාලීන සමාජ ආකල්පවල බලපැමද සිගිරි ඩී රවනයේ දී හේතු වී තිබෙන බවත් සිගිරි ඩී තුළින් මුර්තිමත් වන්නේ සමකාලීන ස්ත්‍රීයගේ ස්වභාවය බවත් මාගේ උපකල්පනය විය.

නිගමනය

ඒ අනුව, සමස්ත පර්යේෂණයෙහි අන්තර්ගතය තුළින් මා එළඹී නිගමනය නම් ස්ත්‍රීන් විසින් ලිඛු සිගිරි ඩී තුළින් සමකාලීන ස්ත්‍රීන්ගේ අධ්‍යාපතික මට්ටම උසස් තත්ත්වයක තිබූ බවයි. එමෙන්ම එම ගිතවලින් සමකාලීන ස්ත්‍රීයගේ බාහිර ස්වරුපය හා ඇගේ වර්යාවන් පිළිබඳ වන බවද පැහැදිලිය. එහෙත් සමාජයේ පුරුෂ පක්ෂයෙන් බහුතරය කාන්තාව සමාජයට

අවැඩදායක තැනැත්තියක ලෙස
අවමානයට ලක් කළ ඇති බවත් නිගමනය
කළ හැකිය. ඒ අනුව සමකාලීන සමාජ
අංකල්පවල බලපෑම කාන්තාව කෙරෙහි ද.
එම තත්ත්වය සිගිරි ශ්‍රී රචනයේදී පැවත්
බව පැහැදිලිය. මෙහෙදු තත්ත්වයක් මත වුවද
සිගිරි ශ්‍රී සමුච්චයෙහි බොහෝ දුරට ස්ථිරයෙළ
සෞන්දර්යාත්මක වටිනාකම විස්තර කිරීමට
සිගිරි කවින් ගත් උත්සාහය අගය කළ යුතුය.

ආශ්‍රේය ග්‍රන්ථ

දාන පුරණ සහිතා මහාච්‍රාසා (1959)

පොල්වත්තේ බුද්ධිදාන්ත ස්ථාවර, එම්. ඩී. ගුණසේන
සහ සමාගම, කොළඹ

ප්‍රත්‍යාශනකය (1997), එම්. ඩී. ගුණසේන සහ
සමාගම, කොළඹ

මහාච්‍රාසා (2006), ඉලංගසිංහ, මංගල (සංස්.) ණ්ස්
එස්. ගොඩගේ සහ සහේදරයේ, කොළඹ 10.
පරණවිතාන, එස් (2000), සිගිරි කුරුපු ශ්‍රී, ගම්පත්,
සුවරිත (පර.), පුරා විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 07.

Sigiri Graffiti (1956), Paranavitana. S, Oxford
University Press, London